

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15
264—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—264

Ὁ φόβος καὶ ἡ ἀγάπη εἰσὶν ἀναγκαῖα ὅπως ἀποτελέσωσι τὸ κατασκευάσμα ἐκείνο ἐν τῷ νῷ ἡμῶν, ἐν ᾧ ἡ οὐσία τῆς εὐσεβείας καὶ θεοσεβείας κεῖνται. Ὁ φόβος εἶναι ἀναγκαῖος νὰ κρατῇ τὸν Θεὸν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν, ἡ ἀγάπη ἐνθρονίζει Αὐτὸν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. Ὁ φόβος ἀπομακρύνει ἢ ἀποφεύγει πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ προσβάλλῃ ἡ ἀγάπη παρέχει ἄμεινον καὶ ἐλευθερίαν ὑπηρεσίαν. Ὁ φόβος θεωρεῖ τὸν Θεὸν ὡς μάρτυρα καὶ κριτὴν ἡ ἀγάπη προσκολλητὰ εἰς αὐτὸν ὡς εἰς φίλον καὶ πατέρα. Ὁ φόβος καθίστησιν ἡμᾶς ἀγρόπνους καὶ ἐπιφυλακτικούς· ἡ ἀγάπη καθίστησιν ἡμᾶς δραστήριους καὶ ἀποφασιστικούς. Ἐν συντόμῳ ὁ φόβος καὶ ἡ ἀγάπη βαδίζουσι ἀπὸ τῶν χειρῶν κρατούμενοι καὶ ἀμοιβαίως βοηθοῦνται. Ἡ ἀγάπη προφυλάττει τὸν φόβον ἀπὸ τοῦ νὰ γίνῃ δουλικὸς καὶ δύσπιστος· καὶ ὁ φόβος φυλάσσει τὴν ἀγάπην ἀπὸ τοῦ νὰ ᾗ θαρραλέα καὶ ἀσφαλής. Ἀμφοτέρω ἐκ μιᾶς ρίζης προέρχονται, ἥτοι τῆς πρὸς τὸν Θεὸν πίστεως, ὡς εἰς ὃν ἀπείρου τελειότητος καὶ σχετιζόμενον πρὸς ἡμᾶς ὡς πλάστην καὶ διοικητὴν, ὡς σωτῆρα καὶ κριτὴν.

ΠΕΡΙ ΑΚΟΗΣ

Ὁ ἄνθρωπος διὰ τοῦ ὠτός, τοῦ αἰσθητικοῦ τούτου ὄργανου, ἀντιλαμβάνεται τῶν κινήσεων τῶν ἡχηρῶν ἀντικειμένων, ἅτινα περιβάλλουσιν αὐτόν. Ἡ φύσις κατεσκευάσεν τὰ διάφορα μέρη, τὰ συνιστῶντα τὸ οὖς ἡμῶν εἰς τρόπον, ὥστε καὶ ὁ ἐλάχιστος κρότος νὰ γίνῃται ἡμῖν καταληπτὸς. Ἐὰν ἐξετάσῃτε τὸ ὄργανον τοῦτο καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς λεπτότητας, θέλετε ἐκπληχθῇ διὰ τὸν θαυμάσιον καὶ εὐφυᾶ μηχανισμόν, διὰ τοῦ ὁποίου αἱ δονήσεις, αἰτίνες παράγονται ὑπὸ τῶν περιβαλλόντων ἡμᾶς ἀντικειμένων, φθάνουσι μέχρις ἡμῶν. Τὸ ὄργανον τοῦτο σύγκεται ἐκ δύο μερῶν, ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ ὠτός. Διὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὠτός συλλαμβάνεται ὁ ἦχος καὶ μεταδίδει

τοὺς κραδασμοὺς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν οὖς· εἰς τοῦτο δὲ ὑπάρχουσιν ἐρεθιστικὰ νεῦρα, ἅτινα μεταδίδουσι τὰς δοθείσας ἐντυπώσεις εἰς τὸν ἐγκέφαλον. Ὅταν τι ἐρεθίσῃ τὸ οὖς δύναται εὐκόλως τοῦτο ν' ἀσθενήσῃ. Ἀσθενεῖαι δὲ τοῦ ὠτός εἰσὶν αἱ ἐξῆς· ἡ λεπτοακοή, ἡ βαρυακοή καὶ ἡ κωφότης. Καὶ ἐν μὲν τῇ λεπτοακοῇ ὁ λεπτότερος κρότος ἤχει εἰς τὰ ὦτα ἡμῶν μετὰ μεγάλης δυνάμεως· ὅταν δὲ τις ἔχῃ τὴν ἀσθενεῖαν ταύτην ἀδύνατον ἐστὶν νὰ μείνῃ ἐν δωματίῳ, ἐμπεριέχοντι τινὰς μυίας· διότι ὁ συριγμὸς τούτων, ἔστω καὶ μιᾶς μόνης, ἤχει εἰς τὰ ὦτα τοῦ ἀσθενοῦς μεθ' ἱκανῆς δυνάμεως. Ἐν τῇ βαρυακοῇ εἶναι τὸ ἐναντίον τῆς λεπτοακοῆς· οἱ προβεβηκότες διὰ τῆς ἡλικίας ἔχουσι κυρίως τὴν ἀσθενεῖαν ταύτην. Ἐν τῇ κωφότητι τέλος ὑπάρχει παντελὴς στέρησις τῆς ἀκοῆς.

ὑπάρχει δὲ καὶ ἑτέρα τις ἀσθένεια καλουμένη καταρροή, ἥτις προσβάλλει ἰδίως τὰ παιδιά, ἐνίοτε ὅμως ἐπέρχεται καὶ εἰς πᾶσαν ἡλικίαν ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Ἀλλ' ὑπάρχουσι νῦν τὰ μέσα, δι' ὃν αἱ δυστυχίαι τῶν προσβεβλημένων ὑπὸ τῶν ἀσθενειῶν τούτων μετρίζονται. Ἦτοι ὑπάρχουσι κωφῶν σχολεῖα, εἰς τὰ ὅποια μαθάνουσι διὰ διάφορων σχημάτων νὰ συνενοῶνται καὶ νὰ γίνωνται εὐκατάληπτοι εἰς τοὺς ἄλλους. Ὁ ἐκ γενετῆς ὅμως κωφὸς μόνις καὶ μετὰ μεγάλης δυσκολίας δύναται νὰ μάθῃ νὰ ὁμιλῇ. Τὰ περισσότερα δὲ τῶν παθῶν τούτων εἰσὶ συνέπεια τῆς ἐντελοῦς ἐλλείψεως ὑγιεινῶν παραγγελεμάτων καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ οὖς. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ καταστήσωμεν γνωστὰ τὰ κυριώτερα τούτων, ἅτινα φρόνιμον εἶναι ν' ἀκολουθήσωμεν πρὸς διατήρησιν τῆς ἀκοῆς ἡμῶν.

1) Δὲν πρέπει νὰ ἐρεθίζωμεν τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ὠτός διὰ τῆς εἰσαγωγῆς ἀντικειμένων σκληρῶν καὶ ὀξέων· τὸ πολὺ δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθῶμεν μικρὸν κοχλιάριον ἐξ ἐλεφαντόδοντος λίαν λείου πρὸς ἐξαγωγήν, ἀλλὰ μετὰ μεγάλης προσοχῆς, τῆς ὑπὸ τοῦ ἐκκριτικοῦ ἀδένος ἐκκρινομένης βλέννης. Δὲν πρέπει νὰ λησμονώμεν ὡσαύτως ὅτι ἡ βλέννα αὕτη εἶναι ἀπα-